

er sagligt begrundet i f.eks. samarbejdsvanskeligheder eller strukturomlægninger. Statsamtmanden vil tillige kunne reagere, såfremt en kommune over for kommunalt ansat personale har fastsat løn- og ansættelsesvilkår, der ikke er godkendt af Kommunernes Lønningsnævn, jf. § 67 i lov om kommunernes styrelse.

Et særligt afgrænsningsspørgsmål gør sig gældende på personaleområdet, idet en stillingtagen til offentligretlige spørgsmål i nogle tilfælde ikke kan adskilles fra en stillingtagen til ansættelsesretlige spørgsmål. Statsamtmanden kan f.eks. ikke tage stilling til, hvad der efter ansættelsesretlige regler kræves for at afskedige en kommunalt ansat på grund af samarbejdsvanskeligheder. Dette kan som hidtil efter gældende ret få betydning for omfanget af statsamtmandens kompetence til at påse overholdelsen af f.eks. officialmaksimen, da en stillingtagen til, om sagen er tilstrækkeligt oplyst, fordrer, at der forudsætningsvist tages stilling til, hvad der kræves for at afskedige den ansatte.

I sådanne tilfælde følger det af den gældende – og foreslåede – afgrænsning af tilsynskompetence, at tilsynet ikke indirekte i kraft af en stillingtagen til offentligretlige spørgsmål alligevel nødsages til at tage stilling til ansættelsesretlige spørgsmål. Bestemmelsen i § 48, stk. 2, der er en undtagelse fra afgrænsningen i § 48, stk. 1, om, hvilke offentligretlige spørgsmål tilsynet kan tage stilling til, indebærer derfor, at tilsynsmyndigheden fortsat er afskåret fra at tage stilling til offentligretlige spørgsmål, der ikke kan adskilles fra ansættelsesretlige spørgsmål.

I forbindelse med en afgørelse om sanktionsanvendelse vil statsamtmanden i sager, hvor der utvivlsomt er sket en tilsidesættelse af lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder, kunne blive nødsaget til i begrænset omfang at inddrage ansættelsesretlige spørgsmål, hvis dette er nødvendigt for at anvende sanktioner som følge af kommunernes overtrædelse af denne lovgivning. Det vil således ofte være nærliggende, at tilsynsmyndigheden ved vurderingen af, om annullation skal finde sted, inddrager synspunkter, der svarer til de synspunkter, domstolene anvender ved afgørelsen af, om retlige mangler ved en afgørelse skal medføre ugyldighed. Det vil navnlig komme på tale at vurdere, om ulovligheden har været af væsentlig betydning for den trufne beslutning. Det vil eksempelvis ved vurderingen af, om en kommunes afgørelse om afskedigelse af en medarbejder skal annulleres som følge af en sagsbehandlingsfejl, være nødvendigt i begrænset omfang at inddrage ansættelsesretlige spørgsmål som led i vurderingen af, om sagsbehandlingsfejlen har været af væsentlig betydning for den trufne afgørelse. I modsat fald ville tilsy-

net ikke kunne anvende sanktioner som følge af kommunens overtrædelse af de offentligretlige regler for kommunernes sagsbehandling, f.eks. forvaltningsloven, kommunen måtte have tilsidesat ved afskedigelsen, og hvis overholdelse påses af tilsynet. Tilsynet vil derfor efter den foreslåede bestemmelse – og i overensstemmelse med gældende tilsynspraksis – fortsat ikke være afskåret fra at inddrage sådanne spørgsmål i afgørelsen om sanktionsanvendelse.

Ad § 48, stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at statsamtmandens tilsyn som hidtil viger, hvis der er en særlig rekurs- eller tilsynsmyndighed, som kan tage stilling til den pågældende sag.

Ved en tilsynsmyndighed i bestemmelsens forstand forstås en myndighed, der på et lovbestemt grundlag inden for myndighedens sagsområde fører tilsyn med lovligheden af kommunale dispositioner eller udtalelser. En myndigheds adgang til at afgive en udtalelse om virkningen eller hensigtsmæssigheden af kommunale dispositioner, uden at der herved foretages en bedømmelse af lovligheden heraf, afskærer ikke statsamtmandens tilsyn med lovligheden af den kommunale disposition. En udtalelse fra Konkurrencerådet om, at støtte, der er ydet ved hjælp af kommunale midler til fordel for bestemte former for erhvervsvirksomhed, er konkurrenceforvridende, jf. konkurrencelovens § 11 a, stk. 2, nr. 1, – hvilket ikke i sig selv gør støtten ulovlig – afskærer således ikke statsamtmandens tilsyn med lovligheden af den givne støtte, jf. også konkurrencelovens § 11 a, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 2.

Det er alene rekursmyndigheder eller lovbestemte sektortilsynsmyndigheder, statsamtmandens tilsyn viger for. Statsamtmandens tilsyn vil som hidtil ikke vige for den almindelige adgang, en ressortminister har til at udtale sig om lovligheden af kommunale dispositioner, jf. lovforslagets § 1, nr. 18 og den foreslåede bestemmelse i lov om kommunernes styrelse § 63 a, hvor denne adgang foreslås lovfæstet, og hvor den hidtidige ulovbestemte pligt som overtilsyn til at reagere i enkeltsager foreslås afskaffet. Har en ressortminister besluttet at realitetsbehandle en konkret sag med henblik på at afgive udtalelse om lovligheden af en kommunal disposition, vil kommunaltilsynet dog normalt afvente ressortministerens udtalelse med henblik på, at denne kan indgå i kommunaltilsynets eventuelle videre behandling af sagen.

For at sikre et så enstrenget klage- og tilsynssystem som muligt vil statsamtmandens tilsyn i alle tilfælde vige for andre rekursmyndigheder eller lovbestemte tilsynsmyndigheder, uanset hvilke reaktionsmulighe-